

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ในการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า วิชาสหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนครั้งนี้ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) พบว่ายังมีปัญหาอยู่หลายเรื่อง ในส่วนของการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่ได้มีการห้ามบางอาชีพไว้มิให้คนต่างด้าวทำอาชีพดังกล่าวในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้และจะมีการจำกัดจำนวนหุ้นไว้ นั้น จะมีปัญหาหรือไม่ในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (AEC Blueprint) ที่การถือหุ้นของคนสัญชาติอาเซียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ในปี พ.ศ. 2558 จำต้องปรับปรุงตัวบทในส่วนไหนหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มีบทบัญญัติรองรับความผูกพันตามสนธิสัญญาที่ไทยเป็นภาคีหรือมีพันธกรณีไว้แล้ว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 10 วรรคสอง ไม่จำเป็นต้องแก้ไขประเภทธุรกิจที่ต้องห้ามตามบัญชีท้ายของพระราชบัญญัติ

ต่อมาปัญหาเกี่ยวกับผู้มีสิทธิประกอบวิชาสหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิชาสหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 ผู้ประกอบธุรกิจวิชาสหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จะเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยถูกจำกัดจำนวนเงินขั้นต่ำไว้ที่ไม่น้อยกว่าสองล้านบาท หรือสามล้านบาท ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 14 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แต่การใช้สิทธิตามมาตรา 10 วรรคสองของคนต่างด้าวในประเทศสมาชิกอาเซียน มีปัญหาเรื่องเงินทุนขั้นต่ำ คือการยกเว้นการบังคับใช้บทบัญญัติของกฎหมายตามมาตรา 10 วรรคหนึ่ง ไม่ได้ยกเว้นเรื่องการมีทุนขั้นต่ำตามมาตรา 14 ทำให้ไม่เป็นไปตามหลักการเรื่อง การปฏิบัติเยี่ยงชนชาติ (National Treatment) ซึ่งแก้ไขปัญหานี้ โดยให้มีการปรับปรุงมาตรา 14 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เรื่องจำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำของคน

ต่างด้าวที่เริ่มประกอบธุรกิจในประเทศไทย ให้ยกเว้นมิให้ใช้บังคับกับคนต่างด้าวประเทศสมาชิกอาเซียน

ต่อมาปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานที่รับผิดชอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สิ่งที่จะเป็นปัญหาในอนาคต คือ การที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายย่อย จะมีปัญหาในการผลิต การจ้างงานและขาดเงินทุนสนับสนุน จึงแนะนำให้ผู้ประกอบการมีการรวมตัวกัน เพื่อให้คนต่างด้าวที่จะเข้ามาร่วมลงทุนหรือซื้อสินค้า พบเจอได้ง่าย และเห็นควรให้ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) ซึ่งมีโครงการในด้านการให้สินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีทั้งสินเชื่อเพื่อพัฒนาเครื่องจักร เพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการซื้อและปรับปรุงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และสินเชื่อเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ และให้กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (จร.) กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Information Center) เป็นหน่วยงานศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ทั้งก่อนและหลังดำเนินกิจการแก่ผู้ประกอบการ และให้มีการดำเนินงานเจรจาให้มือนุ้สัญญาภาษีซ้อนกับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 9 ประเทศ โดยปัจจุบันขาดเพียงกัมพูชาประเทศเดียวที่ยังไม่มีมือนุ้สัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ทางกรมสรรพากรกำลังเร่งเจรจาอยู่ ซึ่งจะสนับสนุนการลงทุนระหว่างประเทศ โดยจัดเก็บภาษีในอัตราที่ต่ำลงและไม่ซ้ำซ้อนในขณะที่เดียวกันกรมสรรพากรก็ได้รับประโยชน์จากความร่วมมือในการป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีด้วย โดยทางศูนย์บริการข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนควรจะเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับมือนุ้สัญญาภาษีซ้อนนี้ร่วมกับทางสรรพากรอีกทอดหนึ่งเพื่อช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้ลงทุนทำธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายต่าง ๆ

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ในส่วนของคณะกรรมการที่ขาดประสิทธิภาพและมาจากภาครัฐ จึงขาดความคล่องตัวและการเอาจริงเอาจังในการปฏิบัติงาน สมควรให้มีคณะกรรมการแข่งขันทางการค้าที่เป็นอิสระจากฝ่ายการเมือง มีประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการที่มีได้มาจากฝ่ายการเมือง ในส่วนขององค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าควรให้มาจากสายความเชี่ยวชาญที่ตรงกับงานของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเฉพาะสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และการคุ้มครองผู้บริโภค และจะต้องลดจำนวนสาขาอื่น ๆ ที่ไม่จำเป็นลง

เรื่องการควบคุมการกระทำของผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามมาตรา 25 ขอบข่ายของผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาดกฎกระทรวงได้กำหนดไว้ว่า บริษัทที่มีอำนาจเหนือตลาดคือผู้ที่มีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่า ร้อยละ 50 และรายได้จากการขายสินค้าชนิดนั้นจะต้องเกิน 1,000 ล้านบาท

บาทขึ้นไป และธุรกิจ 3 รายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 75 ขึ้นไป และมียอดขายในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งพบว่า ในกรณีแรกมีบริษัทที่เข้าขายไม่มากนัก ทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ดังนั้นเพื่อให้บริษัทอยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ควรที่จะให้มีการปรับบทบัญญัติขั้นต่ำลง กำหนดเป็น 2 เกณฑ์ คือ ธุรกิจรายหนึ่งรายใดที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 50 ขึ้นไป และมียอดขายปีที่ผ่านมา 500 ล้านบาทขึ้นไปจะถือว่ามีความน่าเชื่อถือ และอีกเกณฑ์ คือ ธุรกิจรายหนึ่งรายใดที่มีส่วนแบ่ง ร้อยละ 30 ขึ้นไป และจำกัดการแข่งขันของกลุ่ม หรือทำให้คู่แข่งเกิดอุปสรรคในการเข้าตลาด รวมถึงธุรกิจ 3 รายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 75 และมียอดขาย 500 ล้านบาทขึ้นไปด้วย

เรื่องมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการควบรวม มาตรา 26 นั้น ในเรื่องความไม่ชัดเจนของจำนวนรายได้ 2,000 ล้านบาทในปีที่ผ่านมา คำนวณจากรายได้ของบริษัทผู้ซื้อหรือผู้ขายอย่างเดียว หรือรวมถึงรายได้ของกลุ่มบริษัททั้งกลุ่ม ซึ่งรวมถึงบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย และบริษัทที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการนั้น ๆ ซึ่งมีอำนาจควบคุมด้วย โดยหากจะคำนวณเฉพาะรายได้ของบริษัทผู้ซื้อหรือผู้ขายเท่านั้น จะเป็นเกณฑ์ที่ขาดความหลากหลายของโครงสร้างบริษัท ในการนำมาวิเคราะห์ผลกระทบต่อการแข่งขันของการรวมธุรกิจ จึงเห็นว่าไม่ควรพิจารณาแต่เพียงนิติบุคคลใดนิติบุคคลหนึ่ง แต่ควรมองอำนาจควบคุมที่แท้จริง มิฉะนั้นจะเป็นช่องว่างของกฎหมาย ที่ทำให้ผู้ประกอบการสามารถตั้งบริษัทใหม่ที่มีรายได้ต่ำเพื่อทำการรวมกิจการหลีกเลี่ยงการเป็นผู้มีอำนาจควบคุมตลาด ทั้งที่ในความเป็นจริงผู้ที่มีอำนาจควบคุมก็คือผู้ที่มีอำนาจในตลาดสูง และการที่กำหนดให้ยอดขาย/รายได้ ในปีที่ผ่านมาเป็นรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการเฉพาะสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง จะมีบริษัทใดที่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวอาจนั้นย่อมจะเป็นไปได้ยาก ทำให้การใช้บังคับตามมาตรา 26 นี้ไม่ต้องตามความประสงค์ของมาตรานี้ โดยเห็นว่า ควรให้มีการกำหนดให้คำนวณรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการทั้งหมดของบริษัท

เรื่องมาตรการทางกฎหมายที่ให้การแข่งขันเป็นไปอย่างเสรีและเป็นธรรม มาตรา 29 ตัวกฎหมายเองนั้นขาดความชัดเจนในคำว่าเป็นธรรมซึ่งมีอยู่หลายแห่งแต่ไม่สามารถกำหนดได้อย่างชัดเจน ตามมาตรานี้เป็นกฎหมายที่จับการกระทำความผิดทุกกรณีที่เป็นพฤติกรรมการค้าที่ไม่เป็นธรรม มีลักษณะที่กว้างและคลุมเครือ ว่าการกระทำนี้จะเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจะใช้ดุลพินิจว่าพฤติกรรมใดถือว่าเป็นหรือไม่เป็นธรรม เห็นว่าควรปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติตามมาตรา 29 ให้ครอบคลุมประเด็นที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภค หรือผู้ประกอบการรายย่อยจำนวนมากโดยตรง โดยนำแนวปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมของประเทศญี่ปุ่น

มาใช้บังคับ ในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องร่วมกัน กำหนดนโยบายการแข่งขันที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางหรือกรอบให้สมาชิกปฏิบัติ เพื่อสร้างความ มั่นใจแก่นักลงทุน

5.2 ข้อเสนอแนะ

ประเด็นที่ 1. ในประเด็นของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 บทบัญญัติของมาตรา 10 วรรคสอง ดังกล่าว รองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไว้แล้ว ไม่ จำต้องแก้ไขประเภทธุรกิจที่ต้องห้ามตามบัญชีท้ายของพระราชบัญญัติ คือผู้ประกอบธุรกิจต่าง ด้าวในประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถประกอบธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง บัญชีสอง และบัญชีสามท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้โดยผลของมาตรา 10 วรรคสอง ไม่ว่าจะมาประกอบกิจการในรูปแบบเป็นบุคคลธรรมดา หรือเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งในประเทศ สมาชิกอาเซียน หรือจะจัดตั้งนิติบุคคลในประเทศไทยโดยลงทุนหรือถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้น ไปแต่ไม่เกินร้อยละ 70 ก็จะสามารถใช้สิทธิตามมาตรา 10 วรรคสอง ได้ ซึ่งการใช้สิทธิตามมาตรา 10 วรรคสอง ทำได้โดยแจ้งต่ออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เพื่อให้ออกหนังสือรับรองให้ตามที่ กำหนดในมาตรา 11 ก็สามารถใช้ได้ตลอดไป

ประเด็นที่ 2. เรื่องเงินทุนขั้นต่ำ การใช้สิทธิตามมาตรา 10 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ของคนต่างด้าวในประเทศสมาชิกอาเซียน จะมี ปัญหาเรื่องเงินทุนขั้นต่ำ คือ การยกเว้นการบังคับใช้บทบัญญัติของกฎหมายตามมาตรา 10 วรรค หนึ่ง ไม่ได้ยกเว้นเรื่องการมีทุนขั้นต่ำตามมาตรา 14 ทำให้ไม่เป็นไปตามหลักการเรื่อง การปฏิบัติ เยี่ยงชนชาติ (National Treatment) ผู้ประกอบธุรกิจ ที่จะเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยอาจ ถูกจำกัดจำนวนเงินขั้นต่ำไว้ที่ไม่น้อยกว่าสองล้านบาท หรือสามล้านบาท ตามพระราชบัญญัติการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 14 วรรคหนึ่งและวรรคสอง เห็นควรให้มีการ ปรับปรุงมาตรา 14 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่าง ด้าว พ.ศ. 2542 เรื่องจำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำของคนต่างด้าวที่เริ่มประกอบธุรกิจในประเทศไทย ให้ยกเว้นมิให้ใช้บังคับกับคนต่างด้าวประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเด็นที่ 3. เรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้ข้อมูลนั้นให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) ซึ่งมีโครงการในด้านการให้สินเชื่อแก่

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีทั้งสิ้นเชื่อเพื่อพัฒนาเครื่องจักร เพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และให้กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (จร.) กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Information Center) เป็นหน่วยงานศูนย์กลางในการให้ความช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ทั้งก่อนและหลังดำเนินกิจการแก่ผู้ประกอบการ ด้วยเนื่องจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เพียงให้คำปรึกษาก่อนการประกอบกิจการเท่านั้น กับทั้งให้มีการดำเนินงานเจรจาให้มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 9 ประเทศและการสร้างความเข้าใจแก่ผู้ลงทุนเกี่ยวกับอนุสัญญาภาษีซ้อนก็จะทำให้เกิดความมั่นใจและช่วยในการตัดสินใจแก่ที่ถูกต้องและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ทางสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มิได้มีข้อมูลเกี่ยวกับภาษี จึงมีอาจช่วยให้ผู้ประกอบการเข้าใจในเรื่องภาษี ทางศูนย์บริการข้อมูลประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนควรจะเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับอนุสัญญาภาษีซ้อนนี้ร่วมกับทางสรรพากรอีกทอดหนึ่งเพื่อช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้ลงทุนทำธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายต่าง ๆ

ประเด็นที่ 4.1 ในประเด็นพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ในเรื่องของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เห็นว่าควรปรับปรุงให้ คณะกรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบห้าปี ในสาขาวิชานิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจหรือการบริหารราชการแผ่นดิน การคุ้มครองผู้บริโภค และกรรมการจะต้องไม่เป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นผู้บริหารในสมาคมวิชาชีพ สมาคมการค้า หรือบริษัทใด ๆ ที่มีขนาดใหญ่กว่าเกณฑ์กำหนดหรือบริษัทมหาชน ก่อนที่จะมาเป็นกรรมการไม่น้อยกว่าห้าปี

ประเด็นที่ 4.2 เรื่องการควบคุมการกระทำของผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามมาตรา 25 ให้มีการกำหนดเป็น 2 เกณฑ์ คือ ธุรกิจรายหนึ่งรายใดที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดร้อยละ 50 ขึ้นไป และมียอดขายปีที่ผ่านมา 500 ล้านบาทขึ้นไปจะถือว่าผู้มีอำนาจเหนือตลาด และอีกเกณฑ์ คือ ธุรกิจรายหนึ่งรายใดที่มีส่วนแบ่ง ร้อยละ 30 ขึ้นไป และจำกัดการแข่งขันของกลุ่ม หรือทำให้คู่แข่งเกิดอุปสรรคในการเข้าตลาด ก็จะถือว่าธุรกิจนั้นมีอำนาจเหนือตลาด ทั้งนี้ยังกำหนดให้ธุรกิจ 3 รายแรกมีส่วนแบ่งทางการตลาด ร้อยละ 75 ขึ้นไป และมียอดขาย 500 ล้านบาทขึ้นไปจะถือว่าผู้มีอำนาจเหนือตลาดด้วย แต่มีข้อยกเว้นสำหรับการควบคุมกิจการ ได้กำหนดเป็นเกณฑ์ที่จะใช้กับ

ธุรกิจทั่วไป ส่วนธุรกิจอื่น ๆ ที่มีหน่วยงาน หรือกฎหมายดูแลเป็นการเฉพาะ เช่น ธุรกิจการเงิน ธุรกิจการประกันภัย หรือธุรกิจโทรคมนาคม ไม่ต้องอยู่ภายใต้เกณฑ์ควบรวมกิจการนี้

ประเด็นที่ 4.3 เรื่องมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการควบรวม มาตรา 26 นั้นมีหลักเกณฑ์การควบรวมธุรกิจที่ยังขาดความชัดเจน เห็นควรให้มีการกำหนดว่า รายได้ 2,000 ล้านบาทในปีที่ผ่านมา คำนวณจากรายได้ของกลุ่มบริษัททั้งกลุ่ม ซึ่งรวมถึงบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย และบริษัทที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการนั้น ๆ ซึ่งมีอำนาจควบคุมด้วย มิฉะนั้นจะเป็นช่องว่างของกฎหมาย ที่ทำให้ผู้ประกอบการสามารถตั้งบริษัทใหม่ที่มีรายได้ต่ำเพื่อทำการรวมกิจการดังกล่าว และรายได้ดังกล่าวต้องเป็นรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการทั้งหมดของบริษัท เพื่อให้การใช้บังคับตามมาตรา 26 นี้ต้องตามความประสงค์ของมาตรานี้ โดยการออกแนวปฏิบัติในคราวต่อไปทางคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าของไทยสามารถใช้แนวปฏิบัติเรื่องการควบรวมธุรกิจของประเทศญี่ปุ่นเป็นแนวทางได้

ประเด็นที่ 5. เรื่องการแข่งขันเป็นไปอย่างเสรีและเป็นธรรม โดยเห็นว่าควรปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติตามมาตรา 29 ให้ครอบคลุมประเด็นที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภค หรือผู้ประกอบการรายย่อยจำนวนมากโดยตรง โดยนำแนวปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมของประเทศญี่ปุ่นมาใช้บังคับ

จากการปรับปรุงกฎหมายดังที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะทำให้ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้าในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยเมื่อมีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้รับการแก้ไขให้มีการบังคับใช้ที่ดียิ่งขึ้น